

LÁBATLANI REFORMÁTUS LAP

A LÁBATLAN-NYERGESÚJFALUI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA
IV. évfolyam 1. szám, 2010. február

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA

Gyülekezeti újságunk előző (8.) számának megjelenése óta a következő nevezetes események történtek Egyházunkban:

- 2009. novemberében hálaadó Istentiszteletet tartottunk Nyergesújfalun, imaházunk külső-belső felújítása alkalmából. E szép és felejthetetlen ünnepélyünkön az Igehirdetés szolgálatát Főtiszteletű Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke végezte, Igei köszöntőt mondott Köntös László főjegyző úr és Bellai Zoltán püspöki főtanácsos úr. A nyergesújfalui hittanosok szolgálatával, valamint ének- és zeneszámokkal színesített alkalmat Nagytiszteletű Máté László, a Tatai Egyházmegye Esperese zárta be. Jelenlétével megtisztelt bennünket Gyimóthy Géza, a Tatai Egyházmegye főgondnoka, Miskolczi József, Nyergesújfalu Város polgármestere, és Molnár Alajos nyergesújfalui esperes-plébános úr is. A hálaadó Istentiszteleten elmondott köszöntésemet teljes terjedelmében újságunk hasábjain olvashatják a kedves olvasók.
- November 21-én Dadon hittanversenyen vettünk részt 2 hittanos gyermekkel: Szakmáry Zsófiával, és Nemes Adriennel. Mindketten nagyon szép eredményt értek el. A versenyről részletes beszámolót készített Szakmáry Zsófia.
- A karácsony előtt adventi hetekben az Alapítványunk javára felajánlott 1 %-os támogatásból 72 idős embert ajándékoztunk meg egy-egy lelki tartalmú olvasmányból, (a Kálvin Kiadó által nemrégiben megjelentetett könyvből) és néhány szem szaloncukorból összeállított karácsonyi csomaggal.
- Az advent-esti, szentesti, karácsonyi ünnepi alkalmak az ünnephez illő méltósággal, rendben zajlottak. Nagyrészt gyülekezeti tagjaink adományából szenteste közel 60 gyermeknek tudtunk édességsomagot átadni. A hittanos gyermekek szentesti szereplése a visszajelzések alapján színvonalas volt, elnyerte a templomi gyülekezet tetszését.
- 2010. januárjában kaptuk meg a hivatalos értesítést arról, hogy Alapítványunknak a Nemzeti Civil Alapprogram Nemzetközi Kollégiumához még az ősszel benyújtott pályázatát a Nemzetközi Kollégium bíráló bizottsága 1,5 M Ft támogatásban részesíti. Pályázatunk címe: „Székesi gróf Bercsényi László köztéri mellszobrának avatása ősi birtokukon, a maros megyei Székesen”. A pályázathoz két együttműködési szándéknyilatkozatot kértünk határon túli partnereinktől, egyiket Ábrám Zoltántól, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) maros megyei elnökétől, a másikat a székesi egyházközség lelkipásztortól, Bíró Lászlótól. Mindketten nagy örömmel fogadták pályázatunk pozitív elbírálását, és a szobor felállításának, az avató ünnepségnek időpontját 2010. március 14-re tűzték ki. A lábatlani testvéreket is sok szeretettel látják vendégül. Az Úr Istennek legyen hála: nagyon sok érdeklődő van Lábatlanról, aki szeretne részt venni 4 napos, szoboravatással egybekötött kirándulásunkon.
- A 2010. január 17-én kezdődött egyetemes imahéten római katolikus testvéreinkkel közösen a már megszokott rend, és liturgia szerint tartottuk ökumenikus istentiszteleteinket. 17-én, vasárnap a Szent István római katolikus templomban, 24-én nálunk gyűltek össze a református és katolikus testvérek, hogy kifejezzük egymáshoz tartozásunkat, Jézus Krisztusban való közös hitünket és társadalmi felelősségünket. A Szent István római katolikus templomban elmondott beszédemből néhány részlet olvasható újságunk jelen számában.

- 2010. február 6-án, szombaton délután különleges alkalomra, pizza sütésre vár-
tuk gyülekezetünk konfirmandusait, és a

már konfirmáltakat. Erről is olvashatnak
beszámolót gyülekezeti újságunkban.

Darányiné Csonka Valéria
lábatlani református lelkész

Imaházavatás Nyergesújfalun

Kedves Ünneplő Gyülekezet!
Szeretett Testvéreim!

Bizonyára sokakban felmerül a kérdés: *miért éppen* ebbe a kicsiny nyergesújfalui imaházba hívtuk meg egyházi előjáróinkat?

Hiszen annyi rangos Lábatlanon történt esemény van a hátunk mögött: székely-kapu avató a parókiaudvar bejáratánál erdélyi, partiumi, felvidéki vendégeink részvételével, Rákóczi-emlékmű felállítása Lábatlanon a parókiakerítés mellett szintén erdélyi és felvidéki testvéreink bevonásával.

Majd e Rákóczi-emlékmű *hasonmásának felállítása* testvértelepülésünkön: a felvidéki Karván, amit a lábatlani református gyülekezet alapítványa által elnyert pályázati támogatásból valósítottunk meg. Vagy említhetném a *Bartók-év*, majd a *Kodály-év* jegyében rendezett énekkari találkozót, szintén erdélyi, felvidéki testvéreink részvételével, vagy a legutóbbi, érszakácsi testvéreinkkel közösen tartott *október 11.-i ünnepi istentiszteletünket*.

Miért éppen e kicsiny imaházba hívtuk meg egyházi vezetőinket? Hiszen más gyülekezetek biztosan *sokkal nagyobb beruházást hajtottak végre*, mint mi, itt, Nyergesújfalun.

Pontosan 10 évvel ezelőtt tartottunk itt, ebben az épületben hasonló ünnepélyt, szintén az imaház külső-belső felújítása alkalmából, Dr. Márkus Mihály püspök úr és Bátky Miklós esperes úr szolgálatával.

Nagyon nagy összekovácsoló ereje volt a 10 évvel ezelőtt itt tartott hálaadó istentiszteletnek, és szívből reméljük, hogy ennek a mai istentiszteletnek is hasonló áldásai, hatásai lesznek a nyergesi gyülekezet életére.

Arról most nem kívánok beszámolni, hogy 10 évvel ezelőtt mit újítottunk fel az imaházban, egy fájdalmas kötelességemnek azonban szeretnék eleget tenni: szomorú szívvel emlékezünk a nyergesi gyülekezet akkori gondnok-asszonyára, *Bihackerné Gyöngyösi Piroskára*, aki az ünnepség után néhány évvel, hosszú betegség után adta vissza lelkét Teremtő Istenének. Mi, keresztyén emberek tudjuk, hogy a mi fáradozásunk, küszködésünk, és minden érzésünk számon van tartva az Úr Istennél, s Előle elrejtteni semmit sem lehet.

Miért is adunk hálát ezen az Istentiszteleten?

A tavalyi esztendőben, Nyergesújfalu Város Képviselőtestülete, Egyházközségünk kérelmére, a képviselői tiszteletdíj-alapból 600.000.-Ft támogatást hagyott jóvá imaházunk tetőszerkezetének javítására, és a külső homlokzati vakolat felújítására. A munkálatok elvégzésére *Andruskó Józsefet*, a lábatlani templomunk szomszédságában élő építőipari vállalkozót kértük meg. Köszönjük a gyorsan és lelkiismeretesen végzett munkáját.

Az idei esztendőben a nyergesújfalui Képviselőtestület, ugyancsak a képviselői tiszteletdíj-alapból először 120.000.-Ft-ot szavazott meg a nyílászárók (ablakszárnyak, főbejárati ajtó) cseréjére, majd másodszorra 200.000.-Ft-ot a fafaragási munkálatokra, és új székek vásárlására.

Kicsiny gyülekezetünk hálás szívvel köszöni meg az Önkormányzati Képviselőtestület nemes lelküségét, köszönettel tartozunk azoknak a képviselőknek, akik tiszteletdíjuktól áldoztak e nemes cél megvalósítására, és egyben evangélikus testvéreinknek is köszönetet mondunk imaházunk felújítására szánt 110.000.-Ft-os *adományukért*.

Az ablakszárnyakat és a főbejárati ajtó küszöbét *Szász Károly süttői asztalos mester*

készítette, aki a lábatlani székelykapunk asztalos munkálatait is lelkesen, odaadással végezte.

A külső tornácoszlopok közötti fafaragások, valamint a főbejárat kapu a református, és evangélikus egyház címerével a jól ismert felvidéki szobrászművész, Nagy János művész úr fiának, Nagy Mátyásnak az alkotásai. Nagy Mátyás szintén szorgalmas munkával, még az utolsó pillanatban is tevékenykedve készítette el a kinti tornácoszlopok közötti szép díszítő elemeket. A régi vasajtót pedig, szintén az ő munkájának köszönhetően egy impozánsabb fakapuvál válthattuk fel.

Nagy Mátyás keze munkáját dicséri a lábatlani székely kapunk, s az előbb említett lábatlani és karvai Rákóczi-emlékmű is. Családja a kárpát-medencei magyarság iránt elkötelezett, azért sok-sok áldozatot felvállaló felvidéki magyar család.

Édesapja, Nagy János szobrászművész számtalan szlovák és magyar állami kitüntetés birtokosa. Koncsol László, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház tiszteletbeli főgondnoka úgy jellemezte őt, mint *a felvidéki magyar kultushelyek megteremtőjét*, akinek szobor alkotása minden 10. felvidéki magyar településen megtalálható.

Amikor köszönetemet fejezem ki az elvégzett munkákért, szólnom kell a nyergesi gondnokasszonyunkról, Szikora Ferencnéről, a nyergesi presbiterekről, Budai Sándor-

ról, Török Józsefről, a lábatlani főgondnok úrról, Csordás Istvánról, gyülekezeti tagokról, akik kétkezi munkájukkal nagyon sokat tettek azért, hogy ez a ház szépüljön, csinosodjon.

Végezetül az Úr Isten áldását kérem minden kedves testvérünk életére, munkájára és azt kívánom, hogy ebben a kicsiny hajlékban igazi, szerető közösséget alkothassunk. *Mert ahol szeretet, egyetértés lakozik, ott munkálkodik az Úr Isten Szentlelke és ez arról árulkodik, hogy a közösség tagjai megtapasztalták és életük részévé tették az Isten Igéjét.*

A mi feladatunk a magvetés, az Isten Igéjének hirdetése alkalmas és alkalmatlan időben, és a mi hitünk szerint az elvetett mag kicsírázik, és lehet, hogy csak sok-sok idő múlva, de beérik, és gyümölcsöt terem.

Amint Babits Mihály írja Jónás könyve című művében:

Bízd azt reám, majd szétválasztom én.
A szó tiéd, a fegyver az enyém.
Te csak prédikálj, Jónás, én cselekszem.
Ninive nem él örökké. A tök sem,
s Jónás sem. Eljön az ideje még,
születni fognak újabb Ninivék
és jönnek új Jónások, mint e töknek
magvaiból új indák cseperednek,
s negyven nap, negyven év, vagy ezer-annyi,
az én szájamban ugyanazt jelenti.

Darányiné Csonka Valéria.

Hittanverseny Dadon

Idén is részt vehettek hittan versenyen a lábatlani gyülekezetből hittanosok. Ketten vettünk részt a versenyen, Nemes Adrienn és én, Szakmáry Zsófia. Vali néni oda adta nekünk az anyagot, olvastuk, tanultunk, és többszöri kikérdezéssel készültünk a nemes versengésre.

A verseny előtti napon már nagyon izgultunk.

Másnap reggel idegesen indultunk el Dad felé, a verseny helyszínére. Közel 100 gyerek vett részt a versenyen.

A tesztlapok kitöltése előtt egy rövid áhítat volt a templomban, ahol vidáman énekeltünk, és hallgattuk a dadi gyerekek báb-előadását. Ezután mentünk a tantermekbe, kitölteni a tesztlapokat, ahol korosztályonként voltunk elosztva. Adrienn az 5-6. osz-

tályos korcsoportban, én a 7-8. osztályos korcsoportban vettem részt.

Miután befejezzük a versenyt, finom ebéddel és táncházzal vendégelték meg minket.

Már izgatottan vártuk az eredményhirdetést a templomban. Adrienn a 33 versenyzőből 6. helyezést ért el, míg én, a 2. helyezést értem el. Egy szép nap befejeztével, és szép eredményekkel tértünk haza Lábatlani-ra. A felkészítést ezúttal is köszönjük Darányiné Csonka Valériának (Vali néni-nek).

Szakmáry Zsófia,
a Süttői II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola
8. osztályos tanulója

Alapítványunk 2009. évi tevékenysége

Alapítványunk a 2009. esztendőben immáron 10 éves múltat tekinthetett vissza. Az elmúlt 10 esztendő alatt számos területen bizonyítottuk érték- és hagyományteremtő szándékunkat, a szociális- és karitatív szféra, a kultúra és környezetvédelem iránti elkötelezettségünket.

2009. szeptemberében a felvidéki Karva testvértelepülésünk Önkormányzatával, valamint a karvai Csemadok Hagyományörzők Szervezetével közösen utaztunk maros megyei testvérközösségeinkbe, Székesre és Csejdre. Csejden résztvettünk az ottani református egyház által szervezett ünnepségen, és átadtuk a csejdiek és székesiek számára itthon elkészített, ruhából, tartós élelmiszerből, és háztartási gépekből álló ajándécsomagokat. 4 napos utazásunkról felejthetetlen élményekkel érkeztünk haza.

2009. októberében Alapítványunk az Egyházközséggel közösen vendégül látta a partiumi Érszakácsi községből érkezett 24 tagú küldöttséget, melynek tagjai között volt a Tasnádi Kistérségi Fejlesztési Egyesület elnöke, (Érszakácsi polgármestere), a község háziorvosa, református lelkésze is. Közös programokon, kirándulásokon vettünk részt, ezzel is elmélyítve kapcsolatun-

kat, a Kárpát-medencei magyarságért vállalt felelősségünket.

2009. adventjén 72 idős embernek vittünk karácsonyi ajándécsomagot Lábatlani, Nyergesújfalun és Süttön, önkéntesek bevonásával, és segítségével, az Alapítványunk javára felajánlott SZJA 1%-ából finanszírozva.

2009. december 19-én adventi hangversenyt szerveztünk műemléktemplomunkban, melyen részt vettek a Lábatlani Nyugdíjas- és Hagyományörző Klub tagjai, a Lábatlani Gondozási Központ énekkara, valamint a Lábatlani Református Egyház tagjai is. A hangverseny utáni vendégség szervezését, lebonyolítását ugyancsak önkéntesek vállalták.

December 24-én a szentesti karácsonyi műsorban szereplő, illetve azon résztvevő 60 gyermeknek édességsomaggal kedveskedtünk, melynek anyagi forrása a gyülekezetben meghirdetett céladakozás volt.

2010. március 13-tól 16-ig 46 tagú küldöttségünk részese lesz egy olyan rendezvénynek, amelyre már régóta várt a maros megyei kis település, Székes 200 lelket sem számláló közössége: Alapítványunk segítségével, a Nemzetközi Kollégium pályázatán

elnyert 1,5 M Ft-os támogatásból szobrot emelünk a székesi Bercsényi-család neves leszármazottjának, Bercsényi Lászlónak. E rendkívüli eseményre nagy lelkesedéssel készülünk, mi lábatlaniak is, sőt, küldöttségünk tagjai között lesz Karva község polgármestere is. Terveink szerint útközben látogatást teszünk Déván, a Bőjte Csaba által létrehozott árvaházban, és átadjuk az

otthon javára szánt tartós élelmiszerből álló ajándékcsomagjainkat, melyek közül többet lábatlani vállalkozók és magánszemélyek ajánlottak fel a dévai árva gyermekek számára.

Csathó István
Kuratóriumi elnök

„Mert őbenne mozgunk, élünk és vagyunk...” (Ap.Csel. 17: 22-28.)

Részlet a 2010. jan. 24-én tartott ökumenikus istentiszteletből

Kedves Római Katolikus és
Református Testvéreim!

Olyan csodálatos érzés, hogy az Úr Isten éltetett bennünket, meg engedte érnünk a 2010. esztendőt, és az idén is lehetőséget teremtett számunkra az ökumenikus istentiszteletek megszervezésére.

Az „ökumené” azt jelenti, hogy egy adott településen a keresztyén hívek nincsenek egyedül, számíthatnak egymásra, közösen állnak ki keresztyén értékek mellett, együtt veszik fel a küzdelmet az erkölcsöket romboló erők ellen. Nagyon fontos szerepük lehet egy adott településen a keresztyén közösségeknek: például a nemzettudat erősítésében, a tisztesség, a becsület érvényre juttatásában, a példamutatásban. A mai magyar társadalomnak is erre van szüksége: a munkáját becsülettel, szorgalommal, tisztességgel ellátó emberekre, akik értékelni tudják a másik ember munkáját is, és nem csak a rosszat mondják állandóan a másiktól.

Az Úr Isten nem a felekezeti hovatartozásunkat kéri rajtunk számon, hanem az életünket, tetteinket, szavainkat. Tehát az a lényeges dolog, hogy milyen emberek vagyunk, mert erről igenis tehetünk, de arról már kevésbé, hogy a szüleink milyenek, vagy a rokonságunk, a családtagjaink milyen felekezetbe születtek bele- ezek rajtunk kívül álló tényezők.

Az igazán lényeges kérdés az életünkben az, hogy tudjuk-e, miért élünk e földön, mi a küldetésünk, mi a célja az Úr Istennek az életünkkel. Aki ezt tudja, az soha nem érzi értelmetlennek az életét. A híres francia költő, Francois Villon, „Kérdések kérdése”

című költeményében fogalmazza meg ezeket a gondolatokat:

Tudom, mitől döglik a légy.
Tudom, ki hord rongyot, ki selymet.
Tudom, mi csúnya és mi szép.
Tudom, melyik fa mit teremhet;
Tudom, melyik mily nedvet enged.
Tudom, minden mögött van ok.
Tudom, ki dolgozik, ki tesped.
Csak azt nem tudom: kivagyok?

Tudom, hogy egyszer eltemetnek:
Csak azt nem tudom: ki vagyok?

Villon verse az ember legősibb kérdésére keresi a választ: ki vagyok, miért élek itt e földön? Természetesen ehhez kapcsolódik egy másik kérdés is, mely szintén az egyik legősibb emberi kérdés: ki az Isten, hol van az Isten? A két kérdés szervesen összetartozik, mert az Isten utáni vágy be van oltva az ember szívébe. Katolikusok, reformátusok együtt kell, hogy keressük a választ az ősi kérdésekre, hiszen ezek elvezetnek minket életünk értelméhez. Ha Isten létéből indulunk ki, akkor juthatunk csak el az erkölcsig, a becsületig, a tisztességig. Ha csupán az embernél ragadunk le, az emberből kiindulva nem beszélhetünk élet értelméről, mert az emberi lét csakis Istenből kiindulva értelmezhető.

Tudom, hogy rengeteg nehézség van az életünkben: betegségek, megalázások, rágalmozások. Mindezekben azonban nézzünk a mi Megváltó Jézusunkra, aki rengeteg szenvedést hordozott el földi élete folyamán, mégsem zúgolódott, nem szidta az

Istent, hanem vállalta azt, ami az Ő küldetése: vállalta a kereszthalált.

Az Ige szerint „az Úr Isten, aki teremtette a világot, és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek ura, Ő ad mindenkinek életet, lehetet, és mindent. Az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, meghatározta elrendelt idejüket, és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent. Mert Őbenne élünk, mozgunk, és vagyunk.”

Kedves Testvéreim! Bízunk rá magunkat a Mindenható Isten gondviselésére! Ő megsegít minket minden igyekezetünkben, ami a jóra irányul. Az életünkben is számtalan

példát tudunk felsorolni, amikor megsegített minket az Úr Isten. Hiába rágalmaztak minket, hiába találtak ki rólunk valótlan dolgokat, hiába próbálták megakadályozni azt a sok jó szándékú ügyet, amit véghezvitünk – az ÚR Isten akkor is velünk volt, és mindig adott erőt, hogy véghezvigyük azt, amit elterveztünk. Most is bízunk az Isten erejében! Ő megsegít minket, és velünk lesz minden élethelyzetben!

Darányiné Csonka Valéria

Pizzasütés a gyülekezeti teremben

Február 6-án, szombaton délután egy különleges alkalomra gyűltünk össze parókiánk alagsorában, gyülekezeti termünkben a most konfirmálókkal, illetve a már konfirmáltakkal.

Több, mint 100 éves parókiánk szuterénrészében található egy szinte már műtárgynak tekinthető kemence. Az itt élő idős emberek még emlékeznek arra, hogy a 2. világháború alatt ebben sütötték a kenyeret a falusiak számára. Azóta eltelt néhány évtized, s az általunk szervezett egy-két kenyérsütési alkalmat kivéve a kemence kihasználatlanul állt.

Az idén februárban támadt egy ötletünk, hogy próbálkozzunk meg pizza sütéssel: a konfirmandusoknak, illetve már konfirmáltaknak szervezzünk egy kötetlen alkalmat, ahol ismét kipróbálhatjuk a kemencét, s így a tészta- és pizza készítés rejtelseibe is bepillanthatunk.-

Az alkalom csodálatosan sikerült, a fiatalok nagy nekibuzdulással, és lelkesedéssel dagasztották, gyúrták a tésztát. A kelesztés közben még arra is volt lehetőség, hogy református énekeket gyakoroljunk a következő szindarabunkhoz.

Szinte hihetetlennek tűnt, hogy a kemencében néhány perc alatt ropogósra sült a sokféle, változatos feltéttel összeállított pizza.

A végén jó étvággal fogyasztottuk el a pizza remekeket, és a fiatalokban, a jelen lévő két anyukában, gondnok úrban, és mindannyiunkban megfogalmazódott az igény: ezt a szép kezdeményezést ismételtén folytatnunk kell.

Reméljük, hogy az Úr Isten segítségével hamarosan ismét összejöhetünk, és újra próbára tehetjük fiataljaink szakács tudományát.

Darányiné Csonka Valéria

Március 13-án ismét Erdélybe indulunk...

Testvérgyülekezeti találkozó Székesen

Örömmel, és Isten iránti hálával értesítjük a gyülekezeti lapunk olvasóit arról, hogy a Lábatlani Református Egyházközség küldöttsége (20 gyermek, illetve fiatal és 25 felnőtt) március 13-án 4 napos erdélyi útra indul.

Utazásunk célja az, hogy részt vegyünk testvérgyülekezetünkben, a maros megyei Székesen tartandó ünnepségen: Bercsényi László szobrának felavatásán. A szobor felállítására, és környezetének szepítésére Egyházközségünk Alapítványa nyert 1,5 millió Ft-os pályázati támogatást a Nemzeti Civil Alapprogram Nemzetközi Kollégiuma által kiírt pályázatán.

Utazásunk első napján látogatást tervezünk a Bőjte atya által létrehozott dévai árvaházban, a dévai, majd a vajdahunyadi várban, és terveink szerint este érkezünk meg Székesre. 14-én, vasárnap ünnepélyes keretek között történik majd Bercsényi László szobrának felavatása a kicsiny, még 200 lelket sem számláló szintiszta magyar falucskában, Székesen.

A székesi származású Bercsényi család nevét Bercsényi Miklós fia, László tette igazán híressé Európában. Katonai érdemeinek köszönhetően Franciaország marsallja, és a huszárság nyugat-európai elterjesztője lett. Az általa alapított Bercsényi-huszárezred ma is a francia hadsereg egyik alakulata, amely ma is alapítója nevét viseli, és ápolja a Bercsényi-családhoz kötődő hagyományokat.

Március 15-én, hétfőn több, mint 300 km-es túrára indulunk a Szent Anna tóhoz, majd kedden, 16-án a megszokott útvonalon, Torda, Kolozsvár, Bánfihunyad, és Nagyvárad érintésével jövünk haza.

Reméljük, ha az Úr Isten segít minket, felejtethetetlen élményekkel gazdagodva térhetünk vissza, és utazásunkról részletesen beszámolunk majd gyülekezeti újságunk következő számában.

Darányiné Csonka Valéria

Részletes program

Március 13. szombat: indulás 4 órakor

Tisztelgés az aradi 13 emléke előtt.

Az aradi Szabadság-szobor teljes egészében közadakozásból gyűlt pénzből készült. A szobor talpazatán az 1849. október 6-án, Aradon kivégzett 13 tábornok bronz domborművét helyezték el. A szobor köz-

A vesztőhely, az aradi vár közelében:

Déván meghódítjuk „magos Déva várát” Kö-

míves Kelemen „alkotását”. Déva vára kicsiny, jelentéktelen erősség volt a Maros bal partján, egy 250 méter magas sziklán, az Erdély

szívébe vezető úton.

Hadi értéke igazán csak a XVII. században volt, mikor Várad elfoglalása után egyedül ez a vár állhatott ellen egy esetleges további török invázióknak –a helyzet azonban gyorsan változott, és Déva szerepe egyre csökkent, bár teljesen csak a XVIII-XIX. század fordulóján vesztette el jelentőségét. Itt felvonóval tesszük meg az utat.

Bőjte atya árvaházai fogalommal váltak. Ide visszük adományainkat, mód lesz a találkozásra.

Erdélyben, mai határainktól alig 160 kilométerre, ahol kiégett, ablaktalan, ajtótlan salétromos panelházakban gyermekek tengetik az éhhalál szélén életüket, néhány év alatt egy kis édenkert született. A „csoda” 1992-ben kezdődött, amikor a dévai utcákon éhesen és piszkosan kóborló árva gyermekek feltartott kézzel kéregető kántálására valaki egy öleléssel válaszolt. Bőjte Csaba ferences szerzetes és az árva gyerekek az elhagyott, romos dévai kolostor lakatait leverték, és lépésről lépésre új otthont

teremtettek maguknak. Ahogy a szükség da-
gasztotta az itt élő gyermekek számát, úgy lett a
szomszédos panelházakból nevelőcsaládok ott-
hona, óvoda, a kolostorból iskola....

Ezután szállásunk elfoglalása következik Ma-
rosvásárhelyen (Bod Péter Diakóniai Központ-
ban) és Székesen, hozzávetőlegesen este 10 óra
után.

Szigorúan az időjárás
(eső, hó, köd, s így egy
órával korábbi indulás)
függvénye Vajdahunyad vá-
ra (az utazás előtti héten
dől el). Várát Mikszáth Kál-
mán „a várak királyá”-nak nevezte. Az apjától
örökölt kicsiny erősséget Hunyadi János építet-
te ki kormányzói rangjához méltó lovagvárrá

Március 14. vasárnap:
Istentisztelet, ünnepség,
Bercsényi László szobrának
felavatása Székesen

Tisztelgés gróf Bercsényi
László emléke előtt

**Március 15. hétfő: Egész napos kirándulás a Szent
Anna-tóhoz, a Mohosi Láphoz Segesvár, Székely-
udvarhely, Csíkszereda, Tusnádfürdő érinté-
sével.**

A Szent Anna-tó (románul
Lacul Sfânta Ana) egy krá-
tertő az Erdélyi Csomád-
hegység (Hargita megye)
egyik kialudt vulkáni krá-

terében, Tusnádfürdőhöz közel. Része a Mohos
Természetvédelmi Területnek, amely a Csomád
két kráterét foglalja magába. A másik kráterben
a Mohos-tőzezláp található. A Mohos-tőzezláp a
Szent Anna-tó közelében terül el 1050 m ma-
gasságban. Tájvédelmi terület, akárcsak a tó
környéke.

A kialudt kráter eltemetett tavának hajdani
víztükre négyszerese volt a Szent Anna-tó felü-
letének. A Mohos-tó évezredeken át folyamato-
san apadt, lassan elmocsarasodott, így változott
át magashegyi láppá. A tőzeg az évezredek so-
rán elhalt tőzegmohák tömkelegéből halmozó-
dott fel, tőzegmennyiségét 3 millió köbméterre
becsülik. A lápot északkelet felé a Veres-patak
csapolja le, ennek ellenére még mindig félelme-
tes ellensége bármiféle betolakodónak. Nagyobb
esőzések alkalmával a 10m vastag iszapos tő-
zegréteg úgy megtelik vízzel, hogy az elkóborolt
szarvasmarhát is elnyelheti.

Március 16. kedd: hazautazás

A tordai sóbánya vár bennünket: majd pedig
Kőrösfő szép temploma és vására.

Részvételi díj felnőtteknek 17.000.-Ft, gyer-
mekeknek (16 éves korig) 16.000.-Ft, mely tar-
talmazza az autóbusz költséget, autóbuszveze-
tők napidíját, parkolási díjat, múzeumi belépő-
ket. A marosvásárhelyi szállás költsége annak
függvényében változhat, hogy a székesiek az
ünnepség protokoll-költségeire mennyit hasz-
nálhatnak fel a pályázati támogatásból. A székesi
gyülekezeti tagoknál való szállás ingyenes, de a
székesiek lábatlani látogatásakor nekünk kell
viszonozni az ő vendégszeretetüket.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Gyülekezeti lapunk előző számának megjele-
nése óta a következő gyermekek részesültek a
szent keresztség sákramentumában:

Szikszai Anna; Szikszai Barnabás; Edvi Bá-
lint; Tángyes Károly.

Az elmúlt, 2009. esztendőben így összesen 20
keresztezés történt gyülekezetünkben, ebből 5
felnőtt keresztezés.

Konfirmációi fogadalmat tett 13 fiatal, közöt-
tük 4 felnőtt konfirmandus.

Közös életére Isten áldását kérte templo-
munkban 2 pár, mindkettő szintizta refor-
mátus pár.

Impresszum

LÁBATLANI REFORMÁTUS LAP,
a Lábatlani Református Gyülekezet orgánuma.
Megjelenik időszakonként.
Szerkesztő: Darányiné Csonka Valéria lelkipásztor.
Zenei rovat-vezető: Daróczi Gabriella
A szerkesztőség címe: Református Lelkészi Hivatal,
2541 Lábatlan, Dózsa György út 112.
Telefon: 06-30-446-2118; 06-33-361-585.
e-mail: daranyine@invitel.hu
Nyomdai munkák: FÉBÉ Kft., Piliscsaba

HALOTTAINK

2009. októbere óta (2010. február 15-vel
bezárólag) a következő testvéreinktől vet-
tünk búcsút szomorú szívvel, de a feltá-
madás hitével és bizonyosságával:

Leitgéb Lászlóné (Lábatlan); Tóth Béla
(Nyergesújfalu); Dózsa Lászlóné
(Nyergesújfalu); Teller József (Lábatlan);
Sági Erzsébet (Lábatlan); Dudás
Sándorné (Lábatlan); Fülöp Tamásné (Lá-
batlan); Nagy György (Süttő); Sipos
Sándorné (Nyergesújfalu); Sipos Sándor
(Nyergesújfalu); Árendás Károly (Lábat-
lan).

A 2009. esztendőben 26 református szer-
tartás szerint eltemetett testvérünktől bú-
csúztunk fájdalommal, de az örök élet hi-
tével és reménységével.